

Bugünlərdə radiojurnalistikamızın tanınmış nümayəndəsi, Əməkdar jurnalist İlyas Adıgözəllinin 85 yaşı tamam olur. Peşəkar qələm sahibi ömrünün 60 ildən çoxunu mərkəzi mediada yaradıcılığa həsr etmiş, çoxsaylı verilişləri və müxtəlif mövzulu yazıları ilə milli jurnalistikamıza öz töhfəsini vermişdir.

İlyas Adıgözəlli 1938-ci il oktyabrın 15-də qədim Borçalının Sadaxlı kəndində anadan olmuşdur. Uşaqlıqdan qulaq asdığı Azərbaycan Radiosunun xəbərləri, ədəbi-bədii verilişləri İlyasın dünyagörüşünü xalqımızın gündəlik həyatına, milli-mənavi dəyərlərinə yönləndirmiş, yetkinlik qazanmasında aparıcı qaynaqlardan biri olmuşdur. 1956-cı il noyabrında Gürcüstan Radiosunda Azərbaycan dilində hər gün yarım saatlıq proqramın açılması və bunun son dərəcə maraqla qarşılanması orta məktəbin sonuncu sinfində oxuyan İlyasda radiojurnalistikaya sonsuz bir sevgi yaratmış və bu hadisə onun gələcək taleyini müəyyən etmişdir.

Gələcəyin yetkin qələm sahibi orta məktəbi bitirdikdən sonra Bakıya gəlmiş, Azərbaycan Dövlət Universitetində ali jurnalist ixtisası almışdır. Tələblik illərindən İlyas Adıgözəlli nüfuzlu mətbuat orqanlarında maraqlı yazılarla çıxış etmişdir. Azərbaycan Dövlət Radio və Televiziya Verilişləri Komitəsində işə başlayan gənc jurnalist taleyini birdəfəlik bu böyük jurnalist kollektivi ilə bağlamışdır. Bu illərdə "Araz" radiostansiyasında şöbə müdiri, baş redaktorun müavini, baş redaktor, "Araz" proqramının baş direktoru, radioda şərhçi vəzifələrində çalışmışdır. Milli radiomuzun aparıcı jurnalistlərindən biri olmaqla yanaşı, bir çox gəncin də yaradıcılıqda püxtələşməsinə də öz köməyini göstərmişdir.

İlyas müəllimlə çoxillik həmkarlıq və dostluq əlaqəmiz bizi bir-birimizə sıx bağlamışdır. O, canlı jurnalistika məktəbi, zəngin xatirələr kitabıdır.

Milli radionun ustad jurnalisti

Olub-keçənlərdən o qədər maraqla danışır ki, insan onlardan ayrılı bilmir. Bu şirin "söhbətçilik" onun radiojurnalistikada ustadlığa çatmasından güc alır. 85 yaşın zirvəsindən jurnalistikaya gəldiyi illəri belə xırdalayır:

– Dərsdən çıxan kimi redaksiyalara gedirdim. "Kommunist" (indiki "Xalq qəzeti" – red.), "Bakı", "Azərbaycan gəncləri" qəzetləri, televiziya və radio ilə əməkdaşlıq edirdim. Redaksiyalardan tapşırıqlar alıb, obyektlərə yollanırdım. "Kommunist" qəzetində "Siz yatandan sonra" adlı bir rubrika açmışdım. Orada gecə növbəsində işləyən həkimlər, məşinistlər, çörək zavodlarında çalışanlarla bağlı məqalələr hazırlayırdım. Eyni zamanda, Tbilisidə, Yerevanda çıxan qəzetlərə müxtəlif janrlı yazılar göndərirdim. Tələblik illərində qonurar hesabına yaxşı dolanırdım.

İlyas müəllim 1991-ci il oktyabrın 18-də müstəqilliyimizin elan olunması barədə xəbəri ilk olaraq "Araz" radiostansiyasında yaymasını çoxillik fəaliyyətinin ən sevinci və unudulmaz anları kimi yada salır:

– Xəbər yayılandan az sonra ilk zəng Təbrizdən gəldi. Sevinc içərisində, "Araz"a qulaq asdıqlarını, xəbərin təsirindən kövrəldiklərini və fəxr etdiklərini bildirdilər. 1993-cü ildə Vaşinqtonda silsilə verilişlər hazırlamağımı da unuda bilmərəm. Maraqlı budur ki, orada Güney və Quzey Azərbaycandan olan iki gənc – Həbib və Nəidə

evlənməmişdilər. Onların da Araz adında bir oğlu olmuşdu. Onların timsalında Vətən bütövləşmişdi. Dinləyicilərə çatdırmışdım ki, Vaşinqtonda müstəqil Azərbaycan dövlətinin ilk səfirliyinin açılması mərasimində Araz balamız da iştirak edib. Amerikada Azərbaycan səfirliyi açılarda mərasimdən canlı reportaj hazırlamışdım. İlk səfirimiz Hafiz Paşayevdən qısa müşahibə almışdım.

İlyas müəllimin oğlu Fikrət də onun yolu ilə gedib. Oğul Adıgözəllinin ilk jurnalistika müəllimi ata özü olub. İndi bir ailədə 2 Əməkdar jurnalist var. Bu da İlyas

Adıgözəllinin jurnalistikamıza bir töhfəsidir. Onu jurnalistika sahəsinə istedadlı gənclərin gəlməməsi ciddi qayğılandırır:

– Bir zamanlar jurnalistika sahəsinə bu sənətə möhkəm bağlı olan gənclər gəlirdilər. 1957-ci ildə biz universitetin birincü kursunda oxuyarkən hüquq fakültəsinin nümayəndəsi dekanımız Əli Sultanlı ilə auditoriyamıza gəlmişdi. Bizə dedilər ki, hüquq fakültəsində 2 boş yer var, kim istəsə, keçə bilər. Uşaqların biri də irəli çıxmadı, jurnalist olmaq istediklərini bildirdilər. İndi jurnalist tələbələr hüquq fakültəsinə dəyişmək istəyir. Belələri jurnalistikaya təsadüfən, topladıqları bal az olduğu üçün düşdüklerini deyirlər. Bir də bəzi jurnalistlər daha çox nöqsan axtarırlar. Jurnalist üçün həyatın işıqlı tərəflərini görmələri önəmlidir.

İlyas Adıgözəlli boya-başa çatdığı doğma kəndi Sadaxlını çox sevirdi. Hər ilin bir ayını o yerlərdə istirahət etməyi dünyanın ən məşhur kurortlarında dincəlməkdən üstün tutur. Doğma kəndi barədə kitab yazmaq və öz yerini-yurdunu təsvir etmək onun gözəl arzularından biri idi. 2000-ci ildə "Azərbaycan" nəşriyyatında işıq üzünə gələn "Elim-obam Sadaxlı" kitabı beləcə yarandı. Burada nə yoxdur: kəndin qədim tarixi, uzunömürlü insanları, İkinci dünya müharibəsində dillərdə dastan olan iştirakçıları, alimləri, müxtəlif peşə sahibləri, kənd məktəblərinin fəaliyyəti. Nəşrin redaktoru kimi bildirim ki, İlyasın bu kitabı sadaxlılar üçün qiymətli hədiyyədir.

Bugünlərdə İlyas Adıgözəllinin 85 yaşı tamam olur. Azərbaycan jurnalistikasının inkişafında səmərəli fəaliyyəti dövlət tərəfindən yüksək qiymətləndirilmiş həmkarımıza bundan sonra da böyük yaradıcılıq uğurları və daha uzun ömür arzulayırıq.

**Həmid VƏLİYEV,
Bakı Dövlət Universitetinin
professoru, Əməkdar jurnalist**